

διὰ τὰ παίροντων καὶ αὐτὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἱκαμπίου μαριτίμου καὶ ἔτι χρεωστεῖ ὁ καπετάνιος τὰ βαστῇ τὰ 5 ο/ο καὶ ἀπὸ ἐκείνους τοὺς μαρινάρους, ὅπου ἔχει μέσα εἰς τὸ καράβι του, τὰ τὰ δίνῃ καὶ αὐτὰ μὲ τὸ καλὸν του φθάσιμον εἰς τῆς καντζελλαρίας τὴν κάσαν.

4) Ἐπειδὴ τὸν περασμένον χρόνον ἠκολούθησαν πολλὰ ἀταξία ἐπάνω εἰς τὴν σερμαγιέ, πράγμα ἀσυνήθιστον ἕως εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας μας, εἰς τὸ ἐξῆς μὲ κανένα τρόπον δὲν ὑποφέρομεν οὔτε στέργομεν τὰ πάσχη ἢ σερμαγιέ καμμίαν ζημίαν, ἀλλὰ ὅταν . . . ἤθελε τύχει παρόμοιον πράγμα, ὃ τε καπετάνιος μὲ τοὺς συντρόφους του, καὶ οἱ παρτζεβεβέλοι πρέπει τὰ χρεωστῇ τὰ ἀναπληρώσουν ὅλην τὴν ζημίαν, καὶ ὅχι ἄλλῳ.

5) Ὁ καπετάνιος, εὐθὺς ὅπου ἤθελεν εὔγει ἀπὸ τὸ πόρτον, ἢ πρώτη φροντίς του πρέπει τὰ εἶναι τὰ φανερώνῃ εἰς τοὺς συντρόφους του, μὲ ὅλην τὴν καθαρότητα τὴν σερμαγιὰ του ὅλην, ὅπου ἔχει, καὶ ἔπειτα εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν πούλησιν τὰ κρατῇ παστρικὸν λογαριασμόν . . .

6) Τὸ καράβι, ὅπου ἤθελεν πιάσει τὸν σερμαγιέ ἢ ἤθελεν κερδίσει ὀλίγον τι ἢ καὶ πιάσει μόνον τὰ διάφορα, εἰς τὰ αὐτὰ τὰ περιστατικὰ ὁ καπετάνιος ἢ καὶ σύντροφοι θέλει ἔχουν χρέος ἄφευκτον, ἐρχόμενοι ἐδῶ . . . τὰ παρασταίνονται εἰς τὴν καντζελλαρίαν, δείχνοντας τοὺς λογαριασμούς τους παστρικά καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πούλησεως, καὶ τότε ἢ καντζελλαρία θέλει διορίσει τοὺς πλέον τιμημένους οἰκοκυροὺς καὶ παλαιότερους καπετάνιους καὶ παρτζεβεβέλους τὰ εἰποῦν καὶ τὰ διακρίνουν καὶ τὰ ἀποφασίσουν, ἐκεῖνο ὅπου πρέπει τὰ γίνῃ».

648

1814. Μπουγιουρντί, τῆς 1 Μαρτίου, τοῦ καπουδὰν πασᾶ Χοσρέφ Μεχμέτ πασᾶ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κ Ὑ Θ Ν Ο Υ,
ἐν 29, σ. 134.

« . . . προεστῶτες καὶ ἐπίτροποι καὶ ὅλος ὁ κοινὸς ραγιαῖς τῆς νήσου Θεομίων . . . Ὅθεν διὰ τὸν παρόντα χρόνον μὲ κοινὴν γνώμην τῶν προεστώτων συμπάτριωτῶν σας, θέλετε ἀποκαταστήσει ἐξ αὐτῶν ἐπιτηρητὰς εἰς τὰ τοῦ μουκατᾶ . . . Ὑμεῖς δὲ οἱ διορισθησόμενοι ἐπιτηρηταί, προσέχετε καλῶς ἀπὸ νεωτερισμοὺς καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο ἐναντίον τῆς ἱερᾶς κρίσεως καὶ φυλάττετε ἀπαράβια καὶ μὲ ἀκριβείαν ὅλας τὰς τοπικὰς συνηθείας . . . ».

649

1814. Προικοδοτικὸν γράμμα, ἀπὸ 29 Ἀπριλίου, ἐν Σ ί φ ν ω,
ἐν 297, σ. 401–402. Τὰ σχόλια, αὐτόθι, σ. 391–401, ἐνθα τονίζεται, ὅτι ἡ προικοδοτούμενη ὑπανδρεύθη μετὰ πέντε ἔτη.

« . . . Τὴν σήμερον ἡ Μ.Κ. . . . προικοδοτεῖ ἀπὸ τὴν σήμερον πρὸς τὴν ἀνεψιὰν τῆς Μ. θυγάτηρ τοῦ αὐταδέλφου τῆς . . . τὴν ὁποίαν καὶ ἐκ τῆς θείας κολυμβήθρας ἀνεδέξατο καὶ παιδιόθεν τὸ ἀνέθρεψεν καὶ ὡς γνήσιον παιδί τῆς ἀπεκατέστησεν (οὐσα ἢ εὐγενεία τῆς ἄτεκνος) διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ὡς ἄνωθεν εἴπομεν τὴν προικοδοτεῖ τὰ ἀκόλουθα πράγματα διὰ τὰ εἶναι ὑπὸ τὸ ζάπτι καὶ κυριότητα αὐτῆς, ὡς πράγμα καλῶς καὶ ἐννόμως προικισθέν. . . . τὴν προικοδοτεῖ μὲ τοῦτο, τὰ συνοικοῦν πάντοτε καὶ τὰ τὴν γεροντοτροφῇ, καθὼς καὶ ἡ εὐγενεία τῆς τὴν ἐπαιδοτρόφησεν . . . ».

